

B

V

W

1. Τενυόρις Ναιζαυδης τῶ θεολόγῳ κατὰ ευρωπαϊκῶν προδικασθῆς.
2. Gregorij Nysseni ad Eustathiam et Ambrosiam, et Basiliscam, Epistola.
3. Πλατωνος Νόμων Πεσοίμων.
4. Λαυραῖος περὶ τῶ πρῶτου πιστοῦ ἐν διαβολῇ. cum epist. Casel. ad Bonef. ab
5. Caselij Epitaphios Ioann. Borckholdo perscriptus.
6. — — — — — Pindar, sive Magister dicendi.
7. Demosthis περὶ φιλίας λόγος.
8. Caselij Νέος καὶ προδιτάβρατος.
9. — — — — — De Nobilitate libellus.
10. — — — — — Παράδοξα duo in Educatione principum.
11. — — — — — Epistola de obitu Magni Zanosij, ad Thomā Zanosij. fr. h. m.
12. Alberti Clamij Mithis Arcadius, et pauca alia poemata.
13. Laurent. Rhodomani Epos Manibus Magni Zanosij, cum Epistolis aliquot Casel.
14. Theodori Adami Panegyricus solenni introducta Acad. Juliae die habitus.
15. Bartholomaei Coppen Oratio funebris, de obitu princip. Frid. IV. Comit. Palatin.
16. Rudolphi Diepholdi Nona April. in Natal. 27, princip. Frid. Vlder. Duc. Brun.
17. Christophorij Heidmanni Oratio de Verbo ac primo hominis bono.
18. Reditus in patriam ex peregrinatione aliquot annorum, Frid. Vlder. ducis Brunsvic.
19. Adami Luchtenij oratio in resignatione Magistratus scholast. ubi et de Calabria.
20. — — — — — Programma de obitu Ioan. Carol. Caselij.
21. — — — — — programma de obitu Henrici Julij a Lippa.
22. — — — — — programma de obitu Fidis. Parcovij.
23. Tobiae Paternestrey epistola respons. ad litteras Ioan. Marselij.
24. Caselij epistola ad nuptias Henrici Julij Wittershajm.
25. Conradi Horneij Epos, memoriae Polycarpi Lysenij consecrat.
26. — — — — — Carmen ad nuptias Henningi von der Dörschburg.
27. — — — — — Gratulatio Adamo Luchtenio de Restorata scripta.
28. — — — — — Carmen ad Simonem Struvium, in Ethic. disput.
29. Quorundam doctorum virorum, carmina Cornelio Martini scripta.
30. Conradi Rittershusii epistola ad Andream Paull. patricium Brunsvic.
31. Caselij epistola ad Senatū Göttingensem.

Sequuntur et pauca alia materia quare titulos et auctores
huc ascribi e charta angustia non passura erat.

ada
ab

Sb! 00 7

afet

in
sary

ic

ia

1. ?
2. Cabelius 00

H 00 V 17

Ad amplissimum & prudentissimum virum,

**DN. IOAN. REC-
CIVM, PHILOSOPHVM
& IC. CL.^{mum}, imperialis Goslariae
consulem primarium,**

*In luctu filiolo JVDITHÆ
RECCIÆ.*

*Clariss. V. opt. et Vere
rabilis Sem. Dn. D. Ioan.
Caselio Acad. Juliac
professori meritissima.*

Ioan Reccij.

GOSLARIÆ

ex officina typographica Ioannis Vogdij.

ANNO MDLXXI.

Θ Γιατὲρα τελετῆ κλαίειν σε σοργῇ ἀνωγεν,
Πατεῖ τε Συγκλαίει μήτηρ, καὶ τέκνα, Φίλοι τε
ὑμμι ἢ συγκλαίω καὶ αὐτὸς ἐμοὶ ἢ ἔμμεσ
Συγκλαίετε, Φίλων ὅποσοι παρὴν εἰσὶ.
Πεντάκις ἑπτὰ ἔτη γεγονὼς μοι τίμιος ἦος
καὶ ζῆ, τῶγε μόνω δὴ πῆγῃς γηραιὸς ἐρείδων,
ζῆν ἐπὶ μοι ὀλίγον γ' ἐδόκεν ἤδη δὲ μεθ' ἡμῶν,
καὶ αὐτὸς βουλοίμην ἑσάτω παρὰ πατρὶ βιῶναι.

IOAN. CASELIVS.

S. P.

AMPLISSIMO CLARISSIMOQUE
DOMINO CONSULI M. IOH. RECCIO,
reverso ex COMITIIS PROVINCIALIBVS ad exe-
quias filiolæ natu minimæ JVDITHÆ.

Retraberis lacrymisq³, piis luctuq³, inopino,
RECCI, & ni fallor, non abiisse cupis.
Spes animum bona firmarat, frustrata fefellit:
Filiolam ad bustum trux libitina vocat.
Fles, puto, nec fieri non spes tam magna meretur:
Quàm parua, ipsa erat hæc mater & ipsa a via.
(Neutra heroinis ullis virtute secunda:)
Vixisset, maior fors an utraq³, foret.
At tu propterea luctu indulgere caveto:
Non reddet luctus, quod Libitina tulit.
Nec nescis tales gemmas stellantia cæli
Velle theatra sui condecorare Deum.
Talibus haud dignus mundus: Quàm multa ti-
menda
Hoc mundi extremo tempore, & ipse vides.
Deteriora nimis crescunt exempla suaq³
Corrumpunt mores prosperitate bonos.
Invalet impietas, nec qui videt omnia vindex
Amplius ultrices quit cohibere manus.

A 2 Vndiq³

*Vndiq₃ fama volat, quo Gog Magogq₃ laborent:
 Exemplum est nobis Praga Bohema recens.
 Quis scit de nobis alta quid in arce statutum?
 Spes etenim, tutos nos fore, nulla datur.
 Ecquis iam ipse potest optare sibi ve suis ve
 Si ve ævum maius, si ve aliquid melius?
 Felices, quibus est sua iam fortuna peracta,
 Ut nullo sensu tam mala fata bibant.
 Mitte pater luctum: potius gratare cubanti
 Sua viter in sancti patris orante sinu.
 Tendimus huc omnes: præijt Juditha: dolore
 Invidus haud minuet gaudia tanta suo.*

μόρσιμον ἀσι Βάρη postidie IVDICA An. XI.

Ἔπος τῷ Γαμουθτινῶν

Ad

AMPL^{mm} CONSVLEM JOAN-
NEM RECCIVM, DEFVNCTÆ FILIOLÆ
JVDITHÆ OBITVM LVGENTEM,
 observantiæ ergò scriptum à

M. JOANNE NENDORFIO Scholæ Rectore.

ERgò, perpetuo RECCI dignissime plausu
 Ob meritum, vigilesque labores,
 Nunc Musas poscis miseri solatia fati,
 Passus tristia funera rapti
 Tam chari capitis primævo è flore iuventæ?
 O sævi inclementia fati!
 O cæcæ, rapidæque vices, ludibria sortis,
 Res hominum quibus aspera versat!

Nata

Nata tibi fuerant (neque spes ea Vana fuisset)
Gaudia mille propagine in ista,
Iamque fatigatum per publica munia curis
Non modicè mulcere solebant.
Sed cum riderent tibi, cum se præcoce fructu
Proferrent, inopina rapacis
Vis rapuit Clothus, & funere merfit acerbo.
Scilicet hoc ut perculerit te,
Nesciat is, cui sit circum præcordia ferrum,
Belua sive Hircana genitrix,
Qui neget esse pium lugere è vulnere tanto,
Et suspiria ducere ab imo
Corde, hominè ex homine is tollat, sitque aspera dignus
Sylvæ, & lustra habitare ferarum.
Ast animis fixo penitus servire dolori,
Nec medicas admittere curas,
Haud probet, humanæ cui sit res cognita gentis.
Nam morti debemur, amicas
Cum nondum in lucis cœli fauor extulit oras.
Si datur hîc non perdere vitam,
Nascentes fera mors furvis circumvolat alis.
Hinc quoque si sit vita superstes,
Fata diem, & casus minitatur quisque supremum,
Morborumq; cohors numerosa.
Inde adeò est, quicquid miseri traducimus æui,
Nil nisi spes, formidoue mortis.
Sed nos, qui Christi sequimur vexilla potentis,
Auspiciis melioribus acti,
Donec desponsas liceat contingere terras,
Exuvias ubi ponere detur,
Quid iuuat, aut cogit mortem exhorrescere, quidvè
Vitâ pignora functa dolemus,
Si mors speratis sistit nos finibus, omni
Exemptos discrimine vitæ?

Hæc, Sopies Recci, & Juris consulte, sub imo
 Corde memor dum fortè volutas,
 Parce tibi, incipiens tandem finire dolorem,
 Et mœstam solare parentem.
 Parce tibi, nec parce minus patriæ usibus urbis,
 Quæ votis ardentibus optat
 Incolumem sibi te per tempora longa columnam,
 Consilij satis indiga docti.
 Huic serua integras ad publica commoda vires,
 Quas possint haurire dolores.
 Sic tua cœlestem plaudeat Juditha per aulam
 Angelicis permista catervis:
 Sic post multa, piæ decurso tramite vitæ,
 Lustra tibi cum compare dulci
 Corporis hospitio liceat migrare beatas
 Ad sedes, quò filia cessit,
 Mille vbi complexus, vbi mutua basia detis,
 Tristiciam procul esse iubentes.

EPITAPHIVM JVDITHÆ
 RECCIADIS.

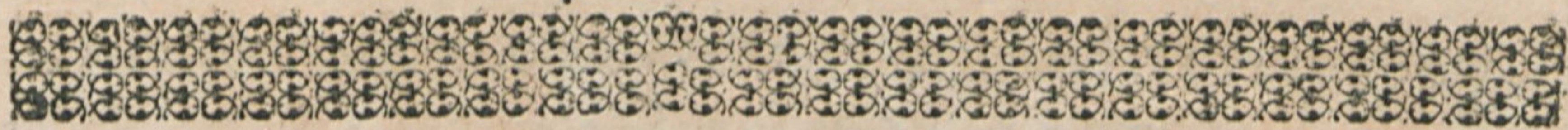
<i>I</i>	<i>pòst viator, nunc resiste paulispe</i>	R:
<i>V</i>	<i>olo hisce te paucis. Mea ossa spectar</i>	E
<i>D</i>	<i>emore nolentem haud volo: tamen parvo ho</i>	C
<i>I</i>	<i>lla ipsa tymbo, quam legis, cubo, done</i>	C
<i>T</i>	<i>uba evocata nobili mei part</i>	I
<i>H</i>	<i>arebo, cæli civitate donand</i>	A,
<i>A</i>	<i>t tu future, quod ego sum, puta, quid si</i>	S.

ἔτεροςίχον.

VIta breVIs VIX tota fVIt trIsterIDIs Instar,
 Atropos Vt LethI staMIna rVpIt atroX.

V. CL.

V. CL.

Dn. JOANNI RECCIO, Jcto,
PATRIÆ IMPERIALIS GOSLARIÆ
CONSVLI æternùm venerando, &c. lugenti
obitum filiolæ natu minimæ JVDITHÆ,
officiosam salutem pre-
COR.

*M*nia nunc hominum retrò referun-
tur: ubiq;

*Luctus, ubiq; pauor, & multa doloris
imago.*

*Fas versum atq; nefas; fraus insidieq; doliq;
In fidei subière locum, veterisq; pudoris.
Hinc tot sunt scelerum facies, tot bella per orbem,
Naturæ ut ruptis inter se legibus omnes
Arma ferant, toto Mars sæviat impius orbe.
Parte alia lugenda fames, & turpis egestas,
Et vicina neci macies, febriumq; cohortes
Immundo incumbunt mundo, humanamq; fatigāt
Vndiq; progenie in, tantum omnia bella vorātes.
Atque ea collumes venæ peioris in ævum
Irruit, ut liceat ter & amplius esse beatis,
Quos vitæ beet ætheria, cæloq; reponat,
Quem penes arbitrium vitæ est, lethiq; potestas.*

Ergo.

Ergo ego te lacrumis decorem, sequar aut tua fletu
Funera nunc? patrie felix pietatis imago,
O Juditha, puellarum mere flos & ocelle,
Haud faciam: cassæ ceusuerunt lumine gentes,
Exose superum regi, & cœlestibus oris.
Sed quod præcipiunt sacra pia scita Sophia,
Ex animo solidè tua gaudeo gaudia, primo
Tam deplorata tibi quòd de limine vitæ,
Corporis exuta vinculis, & carcere duro,
Insuetum cœli chorus assurrexerit omnis.
Præ reliquis cuius nunc candida suspicis astra,
Sub pedibusq; premis nubes, longeque refulges,
Qualis gemma micat, rutilum que dividit aurum.
Heic quemquam insano juvet indulgere dolori?
Tu quoque, cui durat gravior pars vulneris, & cui
Cordolium est maius, lux invidiosa Themistos,
Dulce decus Phœbi, patriiq; columna senatus,
Reccaida, attollas oculosq; & pectora cœlo.
Quamq; vides natam terræq; Erebiq; necisq;
Omnibus exemptam iam casibus, omnia letam,
Urbe, sinu ætherii sociatam deinde parentis,
In paradisiacis sine vivere suaviter hortis.
Id certè illa cupit, qualis fuit illius in te,
Inq; suos omnes pietas: da mortuæ id illi.
Da multis, vestro qui mœrent jure dolore.

Da

*Da patriæ, ipsa diu ad longa usq; extrema senectæ
Tempora consilio vestro sapiente bonoq;
Recta Recciaeq; opera quò gaudeat uti.
Montibus in nostris ita eris, dum vita manebit,
Fabricius, Curius, Cato, Lælius, atque Camillus.
Namq; mihi liceat dare nomen quodlibet illi,
Qui sit præsidium patriæ columenq; salutis.*

*M. Henricus Besten, patriæ ibidem
Scholæ Conrektor.*

ODE dicolos dystrophos.

EVnomiæ custos, RECCI, Themidisq; Sa-
cerdos,
Urbisq; patriæ potissimum decus,
Ramnus ad Herciniam quâ dives surgit in auras,
Et Gosariuo limpido delabitur.
Tu patriæ studio præstanti commoda quæris,
Privisq; rebus anteponis publicas,
Priscæ Marchiados procul ablegatus ad urbem,
Cui nomen hortus indidisse creditur,
Imperij proceres vbi prima negotia tractant,
Primariæq; ciuitates Saxonum:

B

Tum

Tum tibi filiolum rapit inclementia fati
 Vix dum triennem, primuloq; in limine
 Vitæ; quæ blando alloquio recreare solebat,
 A publicis quoties domum negotijs
 Ibas defessus; quæ risu & voce suavi
 Curas item poterat levare sæpius
 Matri Cleiniadum genitæ de stirpe vetustâ.
 O fors amara, nesciensq; parcere
 Parca, quid in teneram refert sæuire puellam,
 Ut in virentes curva falx flores solet? (tæ,
 Quid properante manu disrumpere stamina vi-
 Vix cœpta, quid tot vota, tot parentium
 Spes nihili fecisse iuvat? Sed fata ferenda
 Quid culpo? quidue fortem inevitabilem?
 Conditio hæc vitæ mortalis scilicet, ut, qui
 Hodie virefcit instar herbæ floridæ,
 Post interuallum breue non vixisse putetur.
 Ergò quid indulgere luctui iuuat?
 Humanum est equidem, nec quisquam hoc
 fortè negarit,
 Lugere, cuiq; qui sient carissimi: (mo,
 Nec leviter dolor hic & nos, qui cingimur El-
 Tangit, patrem qui patriæ te novimus,
 Et grati, quotquot sumus, observamus alumni
 Magnum patronũ, & litterarum præsidem.
 Sed

Sed tamen & fas est, & rectius esse putatur,
Paullùm dolores anxios seponere:
Quando aliam & lōgè meliorem vivere vitam,
Nos cœlitùs docent oracla reddita:
Læta vbi promissæ patriæ loca, & omnia vitæ
Spirant perennis æviternum gaudium,
Huc tua, RECCIADE, migravit filia, & inter
Choros beatos cœlitum fruiscitur
Perpete læticiâ rerum vitæq; datore:
Nec, sæpè nostris expetita questibus,
Hucce redire potest, nec, si queat, ipsa redibit,
At tu modum mœroris ipse noveris
Ponere, quod pietas iubet, & sapientia dicitat;
Vestrumq; templa IULIÆ quot incolunt
Optant, vt firmæ redeant in corpora vires,
Et sis diu patriæ superstes vsibus.

*Henricus VVrötelius Goslariensis
faciebat in acad. Iulia.*

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is difficult to decipher due to its low contrast and orientation.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is difficult to decipher due to its low contrast and orientation.

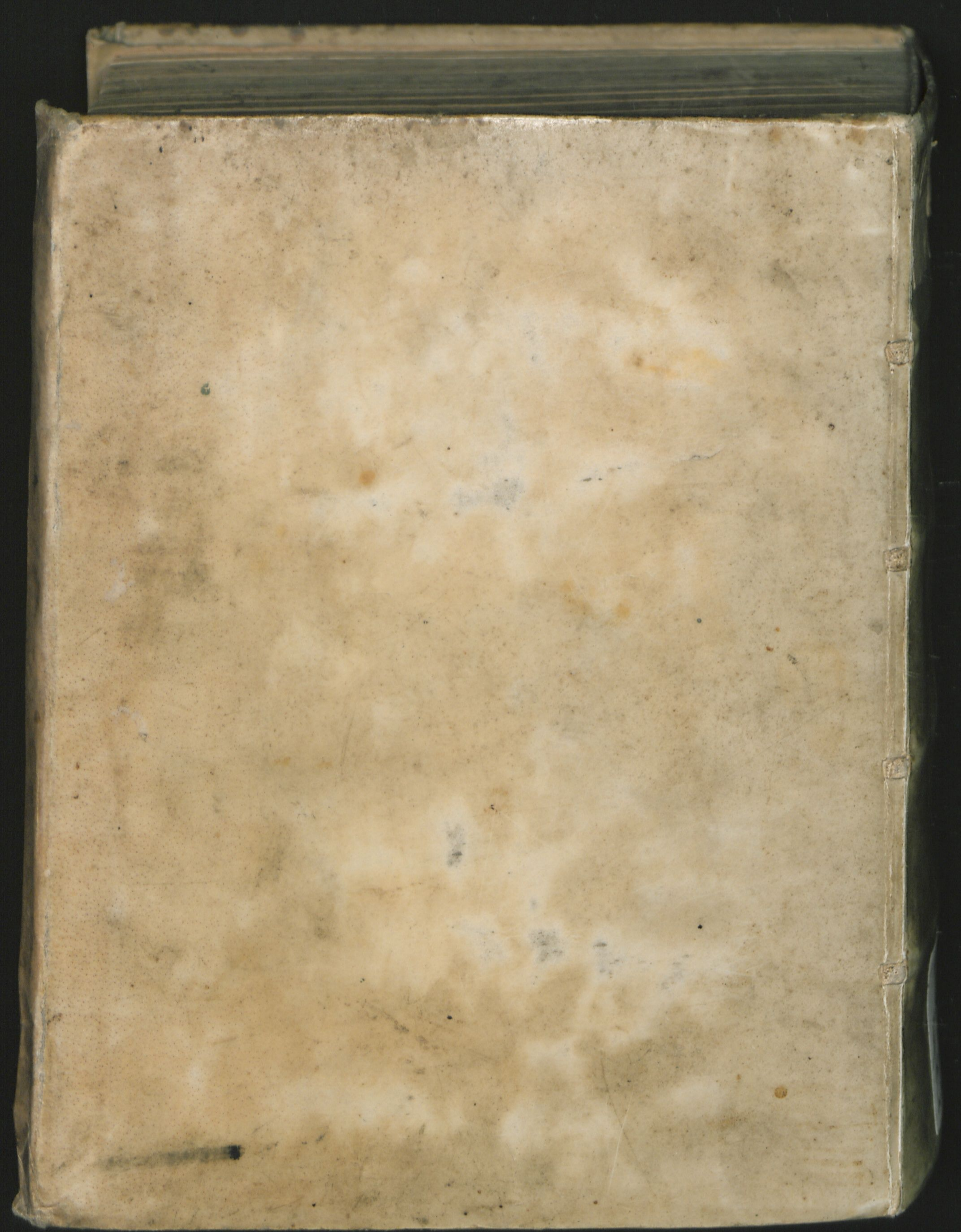

155592

X2204159

VD 17

imum & prudentissimum virum,

IOAN. REC-
PHILOSOPHVM

CL^{um}, imperialis Goslariae
onsulem primarium,

filiolæ JVDITHÆ
RECCIÆ.

*Clariss. V. opt. et vere
rando Sem. Dn. D. Ioan.
Caselio Acad. Juliac
professori mer. tissima.*

Ioan Reaig.

OSLARIÆ

ypographica Ioannis Vogdij.

ANNO clo lo cxi.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Centimetres

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Farbkarte #13 B.I.G.

